

χαλκὸν τῆς καρδίας ἀναλυόμενον αἵφνης εἰς δρόσον δι' ἐν τίποτε, ἅμα τῇ θέᾳ κενοῦ ἀνακλίντρου, ἅμα τῷ ἀκούσματι ἀρίστου καὶ μεμακρυσμένου ὄσματος, πρὸ παντός δ' ἅμα τῇ ἀπροσδοκῇ καὶ προδοτικῇ ὁσφρῆσει ἐσχατὶ ζωηροῦ ἁρώματος. Ὁ σάραξ εἰσδύει προδοτικῶς ὑπὸ τὸν θώρακα τῆς ἐκουσίως σκληρυνθείσης καρδίας καὶ ἰδοὺ σὺ ἡττημένος. Τὰ ἀπεξηραμένα ἄνθη αἰσθάνονται αὐθις πίπτουσιν βροχὴν, ἀλλὰ βροχὴν πικρὰν καὶ θερμὴν, πίπτουσιν ἀπὸ δύο φλεγόμενων ὀφθαλμῶν. Νῦν ὅμως, ἐπ' ἀνέλθε ἀνὴρ καὶ σφίγγον τὸν θώρακα, πλὴν φύλαξον ἐν ἀγάπῃ τὴν ὑγρὰν ἀνθοδέσμη! Φέρε αὐτὴν μετὰ σοῦ διὰ τῶν ὠκεανῶν, μάρτυρα τῆς θλίψεώς σου, μάρτυρα ἴσως ποτέ... τίς δύναται νὰ προῖδῃ τὸ μέλλον;

Ἡ φέρουσα τὸν Μαυρίκιον λέμβος προσήγγισεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιοι Τίγρις, μετὰ δέ τινα λεπτὰ τῆς ὥρας ἤρθη ἡ βαρεῖα ἀγκυρά ἀπὸ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης. Ἡ ἔλιξ περιστράφη καί, μικρὸν κατὰ μικρὸν, αἱ οἰκίαι τῆς Σμύρνης ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Ὁ Μαυρίκιος Βιλφερὼν ὅμως δὲν ὑπῆρχε μετὰ αὐτῶν, ἀλλὰ, κλεισθεὶς εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἔκειτο ἀκίνητος ἐπὶ τῆς κλίνης μετὰ τὸ πρόσωπον βεθυισμένον ἐντὸς τοῦ προσκεφαλαίου.

Εἰς Πόρτ-Σαῖδ ἐπεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ Ὁξου, ἀφοῦ κατέθεσεν εἰς τὸν ταχυδρομικὸν σάκκον τοῦ Τίγριος ἐπιστολὴν, ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν πατέρα του.

«Σοὶ ὑπήκουσα, ἔγραφεν, οὐχὶ διότι σ' ἀγαπῶ πλείοτερον ἐκείνης, ἀλλὰ διότι ἀγαπῶ ἀμφοτέρους. Δὲν θέλω νὰ ζήσω ἄνευ τῆς Ἐλενίτσας» τὴν ἔλεω! Ἀ! ἐάν σοι ἔλεγον, ὅτι ἡ βεβαιότης τοῦ νὰ ἴδω αὐτὴν ποτὲ προσβαλλομένην ὑπὸ τῆς ἀπαισίας νόσου θὰ μ' ἔκαμνε ν' ἀποφασίσω νὰ τὴν νυμφευθῶ σήμερον, παρὰ τὴν ἀποδοκιμασίαν τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου! Πάσχουσα, θὰ εἶχεν ἰδίως ἀνάγκη ἐμοῦ!»

— Μέγιστε Θεέ! ἀνέκραξεν ἡ κυρία Βιλφερὼν, ἀναγινώσκουσα τὴν ἐπιστολὴν. Αὐτὸς εἶναι παράφρων!

Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, ἔνεκα τῶν ἐπικινδύνων δυσχερειῶν τοῦ πλοῦ, ἡ παραφροσύνη του ἠῤῥησεν.

«Ἐάν τινι ἐγνώριζες, — ἐπανελάμβανεν ὁ Μαυρίκιος — δὲν θὰ ἠδύνασο νὰ ἔχῃς πλέον ἀνησυχίας. Δὲν σοι ὁμιλῶ περὶ τῆς καρδίας, πλὴν εἶναι ὑγιεινὰ, ὑφίστη καὶ ἰσχυροτάτη διάνοια. Εἶναι ἡ πρόνησις προσωποποιημένη. Ν' ἀμφιβάλλῃ τις θὰ ἦτο ὡς ἐάν ἀμφέβαλλε περὶ τῆς στερεότητος τῶν πυραμίδων τῆς Αἰγύπτου. Ἀλλως, τί φοβεῖσαι; Ἀναγινώσκω πολλάκις τὴν ἀπαισίαν, τὴν τρομερὰν ἐπιστολὴν σου!... Ἔστω! θὰ ζήσω μετ' αὐτῆς ὡς ἀδελφός της. Θὰ τὴν ἀγαπῶ ἄλλως, πλὴν μετ' ὅσης τρυφερότητος οὐδέποτε ἀνὴρ ἠγάπησε τὴν σύζυγόν του. Ἐάν πέπτωται νὰ ὦμεν δυστυχεῖς, τοῦλάχιστον δὲν θ' ἀφῆσάμεν δυστυχεῖς μετ' ἡμᾶς».

Φεῦ! μετὰ μῆνα, ὁ ἀτυχὴς ἐρωμένος ἀπέβαλε τὸν ἐνθουσιασμόν του. Ἐγραφεν ἐκ Σαϊγκόν:

«Ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν ἐπὶ τοῦ Τιλοῦ, ὅπου οἱ ἀσθενεῖς μετὰ περιέμενον ἀνυπομόνων. Τί λέγω μετὰ περιέμενον!... Οἱ δυστυχεῖς νοσοῦντες δὲν ἀνεγείρονται πλέον. Ἐνεκαίνιασαμεν νέον κοιμητήριον καὶ ὁμῶς τὸ παλαιὸν ἦτο εὐρυχωρότατον· ἀλλὰ τὰ νοσοκομεῖα ἀποστέλλουσι τόσους εἰς τὸν νεκρικὸν περιβόλον! Χθές, συνοδεύσας δυστυχῆ συνάδελφον, κατελήφθη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ὀρίσω καὶ τὴν θέσιν μου. Κατεδικάσθη ν' ἀποθάνω εἰς τὴν Κοχιγκίαν, διότι ὡμοσα νὰ μὴ ἀπέλθω αὐτῆς, ἐφ' ὅσον λαμβάνω ἀρνητικὰς ἀπαντήσεις σου».

Οὐχ ἤττον ἐγκατέλιπε τὴν χώραν ἐκείνην ζῶν, πλὴν προσβεβλημένος ὑπὸ βραδείας νόσου, τὴν ὁποίαν μόνος ὁ ἀνὴρ τῆς γεννηθλίου χώρας ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ. Ἐφερον αὐτὸν ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ τον ὀδηγήσῃ εἰς τὴν πατρίδα του. «Προφυλάχθητε ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν!», τῷ εἶπεν ὁ ἀρχίατρος. Πλὴν ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα ἐχαρίσθη πρὸς τὸν πάσχοντα, διότι, πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς Μάδελα-Μαβέβ, ἡ ζωογόνος αὐρα τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ εἶχε σώσει αὐτόν.

Μετὰ ἐξάμηνον ἀπουσίαν εἶχε θεραπευθῇ ἐντελῶς, μίαν δ' εἶχεν ἐπιθυμίαν ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ νέου.

Ἐσπέραν τινά, πατὴρ καὶ υἱὸς συνδιελέγοντο ἐν τῇ μικρᾷ ἐκείνῃ αἰθούσῃ τῆς ὁδοῦ Λονδίνου, ἐν ἣ, πρὸ δεκαπενταετίας, ἡ μικρὰ Ἐλένη Ρεννερὼρ εἶχεν εἰσελθεῖ μετὰ τῆς μητρὸς της, χωρὶς νὰ ὑποπτεύσῃ τὸ οἰκογενειακὸν δρᾶμα, τοῦ ὁποῖου ἔβλεπε τὸν πρόλογον.

Ὁ γέρων ἱατρός εἶχεν ἐπαναλάβει ποτέ!

— Λοιπὸν οὐδὲν δύναται νὰ σε μεταπείσῃ; ἔλεγεν ὁ πατὴρ ἀποτεθαρρημένος. Πανθ' ὅσα σοὶ ἐπαναλαμβάνομεν ἡ μήτηρ σου καὶ ἐγὼ εἶναι ἀνωφελῆ; Συλλογισμοί, ἱκεσίαι, δάκρυα οὐδὲν ἀξίζουσιν;

— Οἱμοὶ! πάτερ μου, — ἀπεκρίθη ὁ Μαυρίκιος — ἐνθυμεῖσαι, ὅτι, κατὰ τὴν ἐπιστολὴν σου, ἔθιξας τὴν ζῶσαν σάρκα καὶ ἡ πληγὴ αἰμάσσει!

— Οὐδέποτε. θὰ ἐπίστευον, ὅτι ἀνὴρ σοβαρός, νοήμων, ἀγαπῶν τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἐπιστήμην, θ' ἀφίετο νὰ παρασυρθῇ ὑπὸ αἰσθήματος.

— Τότε, κατὰ τὴν γνώμην σου, οἱ μικροί, οἱ ἀμαθεῖς καὶ οἱ ὀκνηροὶ αἰσθάνονται πλείοτερον τῶν ἄλλων;

— Ἐπὶ τέλους, τί κερδίζεις, ἐγκαταλείπων τοὺς Παρισίους καὶ περιτρέχων τὸν κόσμον δευτέραν φοράν;

— Προσπάθησον νὰ πείσῃς ἀνθρώπον βασανιζόμενον ὑπὸ ὀδονταλγίας, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖται περιφερόμενος εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ὅτι θὰ ἐπραττε κάλλιον, ἐάν ἐκοιμάτο;

— Λοιπὸν, ἀναχώρησον, πᾶξον ὡς βούλῃσαι. Ἀφοῦ ἐπιστρέψῃς, θέλεις ἐπανεῖρει τὴν πελατεῖαν διεσκορπισμένην, τὸ μέγαρον πωλημένον καὶ τὸν πατέρα σου νεκρὸν ἢ εἰς τὴν ἐξοχὴν, καταγινόμενον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς. Πάντα δέ

ταῦτα διὰ μίαν νεάνιδα, ἥτις, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, εἶναι ἴσως ὑπανδρευμένη — Ἀ! πάτερ μου, εὖχου νὰ μὴ ἦναι, διότι ἄλλως πιστεύω, ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ σε ἀγαπᾷ.

— Μπα! εἶσαι ὑπερβολικὸς καὶ εἰς τὰ παράπονά σου. Ἐάν ἦσο ἐρωτευμένος τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ λησμονῇς τὰ πάντα, δὲν ἤθελες ἐγκαταλείψει τὴν Σμύρνην!

— Ἐχεις ἀσθενῆ μνήμην, πάτερ μου! Ἐγὼ ὅμως διετήρησα τὴν ἐπιστολὴν σου.

— Ὅπως δὴποτε, θὰ κατάρθους νὰ λαμβάνῃς εἰδήσεις παρὰ τῆς ἐρωμένης σου.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΔΜΛ.

K^α ROBINSON

ΤΙΣ Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ

Διήγημα

Ὁ κύριος Ἰωσήφ Τόνου ἦτο ἰσχνὸς καὶ ὑψηλός, τεσσαρακοντούτης περίπου, μετὰ κόμην καὶ οὐδὲν τὸ ἀξιοπαρατήρητον ἐνυπῆρχεν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ του, ἐξαιρουμένης βαθείας τινὸς οὐλῆς παρὰ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. Ὅτε ἀπεκατέστη ἐν Βάλστον οἱ φλύαροι τῆς κωμοπόλεως διέδσαν πλεῖστα ὅσα περὶ τοῦ τίς ἦτο, πόθεν ἤρχετο καὶ ποῖον τὸ ἔργον του, ἀλλ' οὐδὲν τὸ βᾶσιμον ἐνυπῆρχεν εἰς τὰς διαδόσεις των, αὐτὸς δὲ οὗτος ὁ κύριος Τόνου οὐδεμίαν περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του παρεῖχε πληροφορίαν, ἐξαιρουμένης μιᾶς καὶ μόνης φοράς, καθ' ἣν ἐκ λόγων τινῶν διαφυγόντων αὐτὸν ἠδυνήθησαν νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἄλλοτε ὑπῆρξε πλοίαρχος, διάφοροι δὲ ἐπισκεφθέντες τὴν οἰκίαν ἐν ἣ κατῴκει ὁ Τόνου διέδιδον ὅτι εἶχον παρατηρήσει σχεδιογράφημα πλοίου ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ διάφορα κογχύλια· τὸ τοιοῦτο δὲ ἤρκεσεν ὅπως οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου πεισθῶσιν ὅτι ὁ ξένος αὐτὸς ἦτο πλοίαρχος καὶ ἔκτοτε δι' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος τὸν ἀπεκάλουν.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἄρχεται ἡ παρούσα διήγησις ὁ πλοίαρχος εἶχε περιέλθει εἰς χρηματικὰς δυσχερείας. Ἡ οἰκία ἦν κατεῖχε κατῴκειτο ὑπ' αὐτοῦ πρὸ ἐνός σχεδὸν ἔτους καὶ οὐδὲ ὀβολὸν εἶχε πληρώσει ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων ἐνοικίων· ὁ δὲ ἰδιοκτήτης, εὐκολόπιστός τις ἔμπορος, ἤρξατο ἀναλογιζόμενος ὅτι ἦτο πλέον καιρὸς νὰ σχετισθῇ μετὰ τῶν χρημάτων τοῦ πλοίαρχου. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἤρξατο διαδιδόμενον μετὰ τῶν γειτόνων, οἵτινες ἔλεγον, ὅτι ἀφ' οὗτο ὁ πλοίαρχος κατῴκησεν ἐκεῖ, οὐδέποτε εἶχε χρήματα ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας εἶχε περιέλθει εἰς μεγάλην ἀνέχειαν καὶ σχεδὸν οὐδένα τῶν προμηθευτῶν τοῦ εἶχε πληρώσει. Ἡ ὑπομονὴ τῶν πιστῶν του εἶχε σχεδὸν ἐξαντληθῇ, ὅτε ἡμέ-

σαν τινὰ ἔλαβεν ἐπιστολὴν τοῦ πλοίαρχου, δι' ἧς προσεκάλει ἅπαντας αὐτοὺς εἰς μεσημβρίαν τῆς ἐπομένης Δευτέρας, ἵνα ἰκανοποιεῖ ὅλους, καθότι εἶχε ἰσχυρὰ παρὰ τῆς ἐν Βάλστον Τραπεζίτης ἀποστολῆς, ὅπως ἐκ τῆς κληρονομίας παρὰ μακρυνοῦ συγγενοῦ.

Ὁ Σάββατος ὁ πλοίαρχος, δι' ἀμάξης ἐκτεταμένης παρὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ιδιοκτήτου οἰκίας του, μετέβη εἰς Βάλστον, ἵνα ἐπὶ τῆς Τραπεζίτης, ἐν ἧ' ὁ πλοίαρχος διέμενε, περὶ τὰ δέκα λεπτά καὶ ἕξ μετὰ ταῦτα θέτων ἐν τῷ θαλάμῳ ἐπενδύτου τοῦ ὁγκώδους χαρτοφύλακιον, ἀφ' οὗ δὲ ἔκαμε προμηθείας τινὰς ἐπὶ τῇ πόλει, ἐπέστρεψε διὰ τῆς ἰδίας κατ' εὐθείαν εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἐπὶ τὴν ἕκτην τῆς ἐπομένης Κυριακῆς οἱ φιλήσυχοι κάτοικοι τῆς High Street ἀφύπνισθησαν ὑπὸ ἰσχυροῦ κρότου τῆς θύρας τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ.

Ὁ κλητὴρ, ὁ φρουρὸς τὴν νύκτα ἐκείνην, ἠνέφξε τὴν θύραν, καὶ ἡ Μαρία, ἡ ὑπηρετρία τοῦ πλοίαρχου, εἰσήλθε τρέμουσα καὶ δακρύουσα, παρ' ὀλίγον δὲ νὰ λιποθυμήσῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ προσδραμόντος κλητῆρος, μόλις δὲ συνῆλθεν ὀλίγον ἤρξατο κραυγάζουσα, ὅτι ὁ κύριός της ὁ πλοίαρχος εἶχε δολοφονηθῆ καὶ κλαπῆ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην.

Ὁ ἀστυνόμος, προσκληθεὶς αὐθωρεὶ, μετέβη εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ἀκολουθούμενος ὑφ' ὅλης τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως τοῦ χωρίου, συγκειμένης ἐκ δύο κλητῶν, ἡ δὲ ὑπηρετρία, ἡτις ἐφαίνετο λίαν καταβεβλημένη, διέμενεν εἰς τὸν σταθμὸν ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψίν τῆς ὕψους τοῦ ἀστυνομίου.

Πλησιάζας τὴν οἰκίαν τοῦ πλοίαρχου, ὁ ἀστυνόμος παρετήρησεν ὅτι ἡ πρόσοψις δὲν ἔφερεν οὐδὲν σημεῖον παραβιασμοῦ, καθότι τὰ παράθυρα ἦσαν ἐρμητικῶς κεκλεισμένα, ἡ δὲ θύρα κλειδωμένη ἐσωτερικῶς. Εἰς τὸ ὅπισθεν ὅμως μέρος ἡ θύρα, ἡ ἐρουσα ἐκ τῆς αἰθούσης πρὸς τὸν μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ποταμοῦ διήκοντα κήπον, ἀνοικτὴ, ὁ δὲ τάπητος τῆς αἰθούσης ἐκ πολλὰς κηλίδας αἵματος, ἐπὶ δὲ τῆς κλινῆς αἱ κηλίδες ἦσαν συχνότεραι.

Ἐν τῷ κοιτῶνι ὅμως προφανῶς εἶχεν ἐκτελεσθῇ τὸ ἐγκλήμα. Ἡ παρὰ τὸ παράθυρον τράπεζα ἐφαίνετο μετακινηθεῖσα, αἱ δὲ ἐν τῷ δωματίῳ δύο ἔδραι ἔκειντο νερμαί. Ἐπὶ τῆς κλίνης οὐδεὶς εἶχε κατεκλινθῆ, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ ὑπῆρχε βαθὺ κοίλωμα ὡσεὶ βαρὺ τι σῶμα εἶχε πιεσθῇ ἐπ' αὐτῆς καὶ αἱ σινδόναι ἦσαν κατὰ στικτοὶ ἐξ αἵματος. Ἐπίμνηκες ἐγγεγερμένοι, ἐπίσης καθημαγμένοι, ἔκειτο παρὰ τὸν τοίχον ἀπὸ τοῦ τοίχου, κατὰ γῆς δὲ καὶ παρὰ τὴν ἑξωτερικὴν χαρτοφυλάκιον ἀνοικτόν.

Ταῦτα παρετήρησεν ὁ ἀστυνόμος ἅμα τῇ εἰσόδῳ του, λαβὼν δὲ ἀνὰ χεῖρας τὸ κατὰ γῆς χαρτοφυλάκιον τὸ ἐξήτασε λεπτομερῶς, χωρὶς νὰ δυνήθῃ ν' ἀνεύρητι ἐν αὐτῷ μόνον δὲ κατὰ γῆς παρετήρησε τελευτῶν χαρτὸν πεπιεσμένον ἐφ' οὗ ἦσαν σημειωμένοι οἱ ἀριθμοὶ καὶ ἡ ἀξία 42

τραπεζογραμμάτων, ὧν τὸ ὀλίγον ἀνῆρχετο εἰς λίρας 270, τὸ πιθανώτερον δὲ ἦτο ὅτι ὁ φονεὺς μὴ θέλων νὰ φέρῃ μετ' ἑαυτοῦ οὐδὲν τὸ δυνάμενον νὰ τὸν ἐνοχοποιήσῃ καὶ ὑποδοθήσῃ τὴν σύλληψίν του ἔρριψε τὸ χαρτοφυλάκιον, λησμονήσας ἐν τῇ βίᾳ του νὰ καταστρέψῃ τὸν ἐνοχοποιητικὸν χαρτὸν. Εἰς τῶν κλητῶν ἀπεστάλη ἀμέσως εἰς Βάλστον μετὰ τὴν διαταγὴν ἵνα πληροφορηθῇ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπεζίτης ἂν οἱ ἐπὶ τοῦ χαρτῶν ἀριθμοὶ ἦσαν τῶν τραπεζογραμμάτων, ἅτινα τὴν προτεραιάν εἶχον μετρηθῇ τῷ πλοίαρχῳ καὶ ὅπως ληθῶσι τ' ἀναγκαστῇ μέτρα ἵνα ἐμποδισθῇ ἡ ἐξαργύρωσις αὐτῶν. Διετάχθη προσέτι ὁ κλητὴρ ἵνα τηλεγραφῇ πρὸς τὸν ἀνακριτὴν πᾶσας τὰς λεπτομερείας τοῦ φόνου καὶ οἶον δὴ ποτε συμβῶν συνδεόμενον πρὸς τὴν μυστηριώδη αὐτὴν ὑπόθεσιν ἤθελον φέρεῖ εἰς φῶς ἐν Βάλστον. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου τὰ πάντα ἔβαινον κατ' εὐχὴν, ἀλλ' ἤδη ἤρξατο νὰ γεννᾶται τὸ ζήτημα τῆς ἀνευρέσεως τοῦ πτώματος. Ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ τάπητος τῆς αἰθούσης καὶ τῆς πρὸς τὸν κήπον κλίμακος κηλίδων ἔδηλουτο προφανῶς ὅτι τὸ πτώμα εἶχε μετακινηθῇ ἐκ τῆς οἰκίας. Μετὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν τοῦ κοιτῶνος ὁ ἀστυνόμος μετέβη εἰς τὸν κήπον ἔνθα ἐπὶ τῆς νωπῆς γῆς ἐφαίνοντο βαθεῖα ἵχνη βημάτων, ἅτινα βαθμηδὸν ἐφαίνοντο ἔτι βαθύτερα, ἀποδεικνύοντα ὅτι ὁ ἐν τῷ κήπῳ μεταβάς ἔκυπτεν ὑπὸ τὸ βάρος φορτίου. Τὰ ἵχνη ἐφθάνον μέχρι τοῦ μέσου τοῦ κήπου ἔνθα ὑπῆρχε μικρὸν ἄλσος καὶ ἐκεῖ ἐξέλειπον ὁλοσχερῶς. Ἐπὶ τῆς ὁλῶς νωπῆς γῆς ἐφαίνετο ὅτι σῶμα τι εἶχεν ἐναποτεθῇ, δίκελλα δὲ ἐκεῖ πλησίον κειμένη καὶ τὸ παρὰ ταύτην προσφάτως ἀνασκαμμένον ἔδαφος ἐνέφαινον ὅτι πρὸς στιγμὴν ὁ δολοφόνος ἐσκέφθη νὰ θάψῃ ἐκεῖ τὸ πτώμα, ἀλλ' ὅτι ἐγκατέλειπεν ἀμέσως τὴν ἰδέαν αὐτὴν, διότι ἡ ἐργασία εἶχε μόλις ἀρχίσει, ἐφαίνετο δὲ ὅτι ὁ φονεὺς εἶτε διέκοπη τοῦ ἔργου του, ἢ τῷ ἐπῆλθε καλλιτέρα τις ἰδέα περὶ τῆς ἀποκρύψεως τοῦ πτώματος. Ποῦ ὅμως; Ὁ κλητὴρ καὶ ὁ ἀστυνόμος παρετήρουν ἀλλήλους ἐν ἀπορίᾳ, ὅτε εἰς ἀμφοτέρους ἐπῆλθεν ἡ αὐτὴ ἰδέα, ὅτι τὸ πτώμα ἀναμφιβόλως θὰ εἶχε ριφθῇ ἐν τῷ ποταμῷ. Ἀμα τῇ ἀνταλλαγῇ τῆς σκέψεως ταύτης μετέβησαν παρὰ τὰς ὁχθὰς τοῦ ποταμοῦ ὅπου ἀνεῦρον καὶ πάλιν τὰ ἵχνη, ἀλλὰ πολὺ ἐυκρινέστερα καὶ βαθύτερα. Ὁ ποταμὸς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἦτο βαθὺς καὶ βορβορώδης καὶ ἡ ἀνεύρεσις τοῦ πτώματος παρίστατο λίαν δύσκολος, οὐχ ἥττον διέταξεν ὁ ἀστυνόμος ἵνα ἀρξῇται ἡ διὰ καμάκων ἀνασκαφὴς τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀφῆσας τὸν ἕτερον τῶν κλητῶν πρὸς φύλαξιν τῆς οἰκίας μετέβη ἵνα προγευματίσῃ διατάσσων νὰ μὴ ἐπιτραπῇ εἰς οὐδένα ἢ ἐν αὐτῇ εἰσοδος.

Ὁ ἀστυνόμος εἶχε μόλις ἀποπερατώσει τὸ πρόγευμά του ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ κλητὴρ ἐκ Βάλστον καὶ τὸ πρόσωπόν του ἐνέφαινε ὅτι ὑπῆρξεν εὐτυχὴς εἰς τὰς ἐρεῦνας του. Ὁ

Διευθυντὴς τῆς Τραπεζίτης ἀνεγνώρισεν ὅτι οἱ ἐπὶ τοῦ χαρτῶν ἀριθμοὶ ἦσαν τῶν τραπεζογραμμάτων τῶν μετρηθέντων τῇ προτεραιᾷ τῷ πλοίαρχῳ, συνεπεία διαταγῆς ληφθείσης δι' ἐπιστολῆς τῶν ἐν Λονδίῳ τραπεζιτῶν Κόβι Ναβόβ καὶ Στὴν ἰδίαν πρωίαν τοῦ Σαββάτου.

Ὁ κλητὴρ ἀκολούθως εἶχε προβῇ εἰς ἀνακρίσεις ἐν τῇ πόλει καὶ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ. Ἐν τῷ σταθμῷ ἔμαθεν ὅτι ἀνὴρ τις, περιβεβλημένος ποδήρη μανδύαν καὶ φέρων πλατύγυρον πῖλον, εἶχεν ἀναχωρήσει τὴν πρωίαν ἐκείνην διὰ Λονδίνον διὰ τῆς πρώτης ἀμαξοστοιχίας τῆς 5 καὶ 30 π.μ. Ἐδῶκε δὲ εἰς τὸν ὑπάλληλον χαρτονόμισμα πέντε λιρῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ εἰσιτηρίου του, ὁ δὲ ὑπάλληλος ἐνεθυμεῖτο τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν, ἔνεκεν τῆς δυσκολίας ἣν ἔσχεν ὅπως ἀνταλλάξῃ τοιοῦτον χαρτονόμισμα τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς. Τὸ χαρτονόμισμα, εὐρισκόμενον εἰσέτι ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ σιδηροδρόμου, ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἐκ τῶν κλαπέντων παρὰ τοῦ δολοφονηθέντος πλοίαρχου.

Ὁ ποταμὸς, καίτοι ἐρευνηθεὶς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, δὲν ἔφερεν οὐδὲν εἰς φῶς. Ὁ ἀστυνόμος εἶχεν ἤδη ἀρχίσει νὰ ἀνυπομονῇ, ὅτε ἀμαξίαις τις ἔστη πρὸ τῆς οἰκίας καὶ ἀνὴρ τις βραχύσωμος μετ' ἐπενδύτην κεκλεισμένον μέχρι τοῦλαιμοῦ καὶ δασεῖς μύστακας κατῆλθεν ἐξ αὐτῆς. Τὸ πλῆθος, ὅπερ ἦτο συνηγμένον ἐξωθῇ τῆς οἰκίας, παρεμέρισε μετὰ σεβασμοῦ, καθότι ἀμέσως διεδόθη ὅτι ὁ νεωστὶ ἀφίχθεις ἦτο ὁ διάσημος ἀστυνομικὸς ἀνιχνευτὴς τοῦ Λονδίνου Πέρκινς.

Ἐν διαστήματι ὀλίγων λεπτῶν ὁ ἀνιχνευτὴς εἶχεν ἀκροασθῇ ὁλοκλήρου τῆς διηγήσεως τοῦ ἀστυνομίου καὶ μετ' αὐτοῦ εἰσήλθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ. Τὸ πλῆθος, ὅπερ πρὸ πολλοῦ ἀνυπομονοῖ ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀνακαλύψεως τοῦ φονεῦς, καθησύχασεν ἅμα τῇ ἐλεύσει τοῦ Πέρκινς, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ἦτο πλέον ἀδύνατον νὰ μὴ συλληφθῇ ὁ κακοῦργος, ὁ καιρὸς ὅμως παρήρχετο καὶ ὁ Πέρκινς ἐξηκολούθει ἐξετάζων λεπτομερῶς τὰ διάφορα ἵχνη, ἐνῷ ἡ περὶ αὐτοῦ καλὴ ἰδέα τοῦ λαοῦ ἤρξατο ἐλαττουμένη ὡς ἐκ τῆς ἀργοπορίας.

Ὁ ἀνιχνευτὴς ὅμως, ἀγνοῶν τὴν κατ' αὐτοῦ ἐγερθεῖσαν θύελλαν, προέβαινε εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τοῦ μαγειρείου καὶ τοῦ κοιτῶνος τῆς ὑπηρετρίας, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἀνεύρῃ ἵχνη τι ἐν αὐτοῖς. Φθάσας εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ πλοίαρχου ἔστη εἰς τὸ μέσον, παρετήρησε δὲ προσεκτικῶς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ. Μετὰ τοῦτο ἤγειρε τὰς ἔδρας, ἃς ἐναπέθηκεν εἰς τὴν προτέραν των θέσιν, τὸ πείραμα δὲ αὐτὸ ἐπανάλαβε τρίς ἢ τετράκις προσέχων εἰς τὸν κατὰ τὴν πτώσιν παραγόμενον κρότον. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐδρῶν ἐπλησίασε τὴν κλίνην, ἣν ἐξήτασε πανταχόθεν ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον ἕως ὅτου ἐξηντλήθη ἡ ὑπομονὴ τοῦ ἀστυνομίου, ἀλλ' ὁ Πέρκινς, χωρὶς τὸ παράπαν ν' ἀνησυχήσῃ ἐξήτασε τὸ κοίλωμα, ὅπερ εἶχεν ἐπιφέρει ἐπὶ τῆς κλίνης ἡ πτώσις τοῦ σώ-

ματος, υπολογίζων νοερῶς πῶς τοῦτο συνέβη. Προδήλως ὁμως καὶ τῷ ἐφαινετο ἀκατανόητον, διότι ἤρξατο κινῶν τὴν κεφαλὴν καὶ ἐξάγων ὅλους τοὺς σῦρτας τῆς ἱματιοθήκης τοῦ δολοφονηθέντος. Ζεῦγος ὑποδημάτων, κειμένων εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ δωματίου, ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν του, πρὸ πάντων δὲ ἀφοῦ ἐξήτασεν αὐτὰ καὶ παρετήρησεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐνὸς αὐτῶν ὄνομα τι, ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου του τὸ σημειωματάριόν του καὶ ἀνέγνω διαφόρους σημειώσεις, ἐκ νέου δ' ἐξήτασε τὰ ὑποδήματα καὶ ἐφάνη λίαν εὐχάριστος ἐκ τῆς ἐξετάσεως αὐτῆς, καθότι ἔβηκε τὸ ἕτερον εἰς τὸ θυλάκιόν του.

Τέλος ὁ Πέρκινς ἐπεράτωσε τὰς ἐν τῷ κοιτῶνι παρατηρήσεις του καὶ κατήλθεν εἰς τὸν κήπον ἐξετάζων ἐπισταμένως πᾶσαν βαθμίδα τῆς κλίμακας. Αἱ ἐπὶ τῆς κλίμακας παρατηρήσεις του θὰ ἦσαν δι' αὐτὸν ἔτι μᾶλλον εὐχάριστοι, διότι ἤρξατο μειδιῶν, ὅτε δὲ τῷ ὑπέδειξαν τὰς ἐπὶ τῆς αἰθούσης κηλίδας, τὸ μειδιάματό του μετεβλήθη σχεδὸν εἰς γέλωτα.

— Νομίζετε ὅτι ἀνεκαλύψατε πῶς διεπράχθη ὁ φόνος, ἠρώτησεν ὁ ἀστυνόμος, οὕτως ἢ περὶ τοῦ Πέρκινς καλὴ ἰδέα εἶχεν ἐκλείπει πλέον. Ὁ Πέρκινς ἐμειδίασε χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ, καθότι δὲν ἦτο συνηθισμένος νὰ δίδῃ νύξεις πρὶν ἢ βεβαιωθῇ περὶ πράγματός τινος· ἀλλὰ προχωρήσας πρὸς τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τράπεζαν ἀνέτρεψεν ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ, μέχρις ὅτου ἀνεῦρε φύλλα τινὰ ἀπορροφητικῷ χάρτου, ἅτινα, μετὰ ἐπισταμένην ἐξέτασιν, τὰ ἔβηκεν ἐν τῷ θυλακίῳ του.

Τὰ ἐν τῷ κήπῳ ἔχνη ἐκεῖνα, ἡ δὲ κελλὰ καὶ ὁ ἡμιανεωγμένος τάφος, φαίνεται ὅτι μικρὸν μόνον ἐνδιαφέρον παρεῖχον αὐτῷ, καθότι τὰ ἐξήτασεν ὡς ἄνθρωπος ἀπασχολημένος εἰς ἄλλην διανοητικὴν ἐργασίαν. Τέλος ἔφθασαν παρὰ τὰς ὀχθὰς τοῦ ποταμοῦ.

— Καταγινόμεθα εἰς τὴν ἀνασκάψουσιν τοῦ ποταμοῦ πρὸς ἀνεῦρεσιν τοῦ πτώματος, τῷ εἶπεν ὁ ἀστυνόμος δεικνύων αὐτῷ τὰς δύο λέμβους, αἵτινες εἰργάζοντο ἀπὸ τινων ὥρων ἀνεπιτυχῶς.

— Καλῶς, ὑπέλαβεν ὁ Πέρκινς δι' ὅφους δεικνύοντος ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη δὲν τῷ εἶχε διόλου ἐπέλθει.

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶνε ἐντελὴς βλάξ, ἐσκέφθη ἐνδομύχως ὁ ἀστυνόμος.

— Ἄς συνομιλήσωμεν τώρα ὀλίγον καὶ περὶ τοῦ πλοίαρχου αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέρκινς ἰστάμενος παρὰ τὸ πλέον πρόσφατον ἔχον ἐν τῷ κήπῳ, καὶ ἐξάγων τὸ ὑπόδημα ἐκ τοῦ θυλακίου του. Ὁνομάζεται Τόνσυ ὡς μοὶ εἶπατε... Τί εἶδους πλοίαρχος ἦτο;

— Δὲν γνωρίζω καθόλου, ἀλλ' ὡς ἡκουσα ὑπῆρξε ἄλλοτε πλοίαρχος ἐν Κίνα.

— Ἐν Κίνα, ἐπανέλαβεν ὁ Πέρκινς ὥσπερ ἡ ἀνάμνησις τῆς ἀπομεμακρυσμένης ταύτης χώρας τῷ παρεῖχε τέρψιν τινά.

— Μάλιστα ἐν Κίνα, ἐπανέλαβεν ὁ ἀστυνόμος τελείως πλέον ἐξοργισθείς, ἀπορῶν δ' ἐνδομύχως πῶς ἦτο δυνατόν

νὰ ἦνε ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ὁ μέγιστος τῶν ἐν τῇ ὑψηλῇ βλακῶν.

— Τί εἶδους ἄνθρωπος ἦτο;

— Ὑψηλὸς τεσσαρακοντούτης περίπου μέ φαιδὸν κόμην...

— Καὶ με βαθεῖαν οὐλὴν παρὰ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, προσέθηκεν ἡσυχῶς ὁ Πέρκινς, ἰστάμενος καὶ προσαρμόζων τὸ ὑπόδημα ἐπὶ τοῦ ἔχονος, ὅπερ εἶχεν ἐκλέξει.

— Μάλιστα, ὑπέλαβεν ὁ ἀστυνόμος, ἐξιστάμενος διὰ τὰς τοιαύτας γνώσεις τοῦ Πέρκινς.

— Ὁνομάσθη ποτὲ ἐνταῦθα διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ; ἠρώτησεν ὁ Πέρκινς ἐγγιρίζων εἰς τὸν ἀστυνόμον τὸ ὑπόδημα, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὁποῦ ὑπῆρχε τὸ ὄνομα Α. Κόμπτον.

— Οὐδέποτε, ἀπήντησεν ὁ ἀστυνόμος ἔτι μᾶλλον ἀπορῶν.

— Κόμπτον ἢ Οὐάτκινς, ἐπιλεγόμενος Κρόουδερ, προσεπιλεγόμενος Τόνσυ. Τὸν ζητῶ πρὸ δύο ἐτῶν, εἶπεν ὁ Πέρκινς, ἀλλ' ἤδη τὸν κρατῶ.

— Βεβαίως, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος, εἴνε ἀρκετὰ ἀσφαλὴς ἐκεῖ μέσα, καὶ διὰ τοῦ δακτύλου τῷ ἐδείκνυε τὸν ποταμόν.

— Πόσον ἀπλοϊκὸς εἴσθε, εἶπεν ὁ Πέρκινς, εὐρίσκεται ἐγγύτερον τῆς Κίνας τώρα, παρὰ εἰς τὸν ποταμόν. Ἐλπίζω ὁμως νὰ κρεμασθῇ τάχιστα. Εἶνε λίαν πανούργος. Δὲν ἐννοήσατε ὅτι ἐφόνευσεν αὐτὸς ἐαυτόν, δὲν βλέπετε πόσον πανούργως διεσκευάσθη ὁ κοιτῶν, δὲν ἠδυνήθη ὁμως νὰ μ' ἐξαπατήσῃ, καθότι αἱ κηλίδες εἶνε λίαν κανονικαί. Ὅτε ἤνθα τὸ ὑπόδημα αὐτὸ ἠννόησα ἀμέσως τὰ διατρέξαντα· μόλις δὲ ἤνθα τὸν χάρτην αὐτόν, ἐπείσθη ἐντελῶς.

Καὶ οὕτω λέγων ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου του τὸν ἀπορροφητικὸν χάρτην, ὃν ἐνεχείρισεν τῷ ἀστυνόμῳ, οὕτως ἐπέστησε τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ὀνόματος Κόβι Ναβὸβ καὶ Σα, ὅπερ ἐφαινετο ἐπανειλημμένως ἐπὶ τοῦ χάρτου.

— Εἰμὶ βέβαιος, εἶπεν ὁ Πέρκινς, ὅτι καὶ ἡ πρὸς τὴν Τράπεζαν ἐπιστολὴ εἶνε πλαστὴ. Δὲν εἶνε πρώτη φορὰ καθ' ἣν πλαστογραφεῖ τὴν ὑπογραφὴν τῶν τραπέζι-τῶν Κόβι Ναβὸβ καὶ Σα. Ὁ Τόνσυ αὐτὸς ὑπῆρξεν ἄλλοτε ὑπάλληλός των ἐπὶ πενταετίαν ἐν Λονδίνῳ καὶ διὰ πλαστογραφίας τοῖς ἐκλεψε πλέον τῶν δισχιλίων λιρῶν. Ἐκτοτε δὲ περιέρχεται τὸν κόσμον κλέπτων πανταχοῦ. Εἰπέτε μου, ὅς παρακαλῶ, πότε ἀναχωρεῖ ἐτέρᾳ ἀμαξοστοιχείᾳ διὰ τὴν πόλιν, βεβαίως δὲν θὰ μοῦ διαφύγῃ τὴν φορὰν αὐτήν.

Ὁ Πέρκινς εἶχε δίκαιον. Ὁ διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Βάλστον ἐκπληκτος ἔμαθε παρὰ τῶν κ. Κόβι Ναβὸβ καὶ Σα, ὅτι ἡ ὑποτιθεμένη ἐπιστολὴ του ἦτο πλαστὴ καὶ οὐδεμίαν διαταγὴν εἶχε διαβιβάσει ὅπως μετρηθῇ τῷ πλοίαρχῳ κληρονομία τις.

Τὴν ἐπομένην Τρίτην ὁ πλοίαρχος συνελήφθη εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Λονδίνου, ἐνῷ ἡγόραζεν εἰσιτήριο διὰ Μελβούρν τῆς Αὐστραλίας καὶ εἰς τὴν ἐπομένην σύνοδον τοῦ Κακουργοδικείου τῆς Βάλ-

στον κατεδικάσθη ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ Τόνσυ εἰς ἰσόβια δεσμὰ ἐπὶ πλαστογραφίᾳ. Οἱ μόνοι οἵτινες ἐλυπήθησαν αὐτὸν οἱ ἐν Βάλστον πιστωταὶ του.

[Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ «Tit-Bit»]

Εἰς τὸ προσεχές:

ΜΙΑ ΣΕΛΙ

Διήγημα

Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.

MAGAZINE ILLUSTRÉ

DE LA FAMILLE

Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois.

PRIX DES ABONNEMENTS:

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16

(Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν).

La Saison

(Η ΕΠΟΧΗ)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΥΟ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΕ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Πρώτη ἔκδοσις: 24 ἀριθμοὶ περιέχοντες πλέον τῶν 2000 σχεδίων διὰ πάντα τὰ τιμειμένα τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Κυριῶν, δι' ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα κορασίων, παιδίων, ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα ἀνδρῶν καὶ νεανίσκων, ὀθόνας κλίνης, τραπέζης, καλλωπισμοῦ κτλ. Πάντα τὰ εἶδη ἐργασίας τῶν Κυριῶν.

42 πίνακες περιέχοντες, πλὴν πολλῶν δειγμάτων κεντήματος, ἀρχικὰ στοιχεῖα, γράμματα κτλ. τοῦλάχιστον 200 σχήματα μικροῦ μεγέθους καὶ πλέον τῶν 400 σχεδίων: τήματος, soutache κτλ.

Τιμὴ συνδρομῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξάμηνος δρ. 5. Ἐτησίᾳ δρ. 10
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 6. » »

Ἐκδόσις πολυτελεῆς: περιέχοντα πάντα τ' ἀνωτέρω πρὸς τοῦτοις δὲ 36 συρμῶν χρωματισμέναις κατ' ἔτος.

Τιμὴ συνδρομῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξάμηνος δρ. 10. Ἐτησίᾳ δρ. 20
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 12. » »

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΟΙ

ἐγγράφονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῷ γραφεῖ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος κατάλογος μυθιστορημάτων, δεδεμένων τῶν πλείστων, τοῦ Δουμά, Μοντενι, Ρισβούργ, Βελώ, Τεράιλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ μυθιστορηματικὴν Βιβλιοθήκην, τὰ λούνται δὲ εἴτε ὅλα ὅμῳ ἢ καὶ χωριστά. Διὰ τὰς τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει ὁλοκληρὸς ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων» συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ἐρωτικῆς Ἀνθοδέμνου» καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσεύρετα μυθιστορήματα.